

folio

cxxx

imponitur. Ante autem iustis pondus
dyabolus ferre non potuit sed mox coram
oibz exclamās: abscessit. Tūc Theoderic⁹
merkenf ep⁹ ipam catenā arripuit et eam se
nullatenus dimissurū nisi manus sibi sc̄i
deretur: afferuit. Cū ergo sup hoc inter ep⁹
et papā aliosqz clericos grauis oriret con
tentio: impator tandē linguā ipm sedauit
et ep⁹ ex ipa catena amittū a papa impetra
uit. Narrat inleuis in cronica: qd h⁹ die
bus apud epirum draco ingens apparuit.
in cuius ore donatus ep⁹ virtute insignis
expuens mox eū occidit. prius tñ ante eius
faciem dignis crucē designās. et eidē oīs
quē vix septē iuga boum ne eius putredie
ser inficeret ad locū incendij trahere pome
runt. Idē quoqz ait ibidē qd dyabol⁹ tunc
in specie Noysi se posuit: qui in deo syn de
cunqz pgregans sup magnū montē p̄cipi
cium: iuxta mare eos dixit. Quos dum
ad terrā pmissiois sicco pede ipso p̄eunte
ducere polliceret: innumeros necauit. vñ
credit qd dyabolus indignatus qz occasio
ne iudei qui regine catenam dederat: plau
sus p̄traiani cessauit de eis se taliter vñ
dicauit. Nulli autē ex eis qui euaserunt ad
bap̄tini grām p̄uolauerunt. Cum em̄ mons
ip⁹ decliuus incuberet. et illi sese euoluerēt
p̄iores tā acutis rupibz lacerati q̄ i mare
p̄beati mortui sunt. Cūqz reliqui idēz face
te vellēt et de p̄ioribz quid eis acciderit ig
norarent quidā piscatores inde trāsēntes
malū qd acciderat narrauerūt eisdem et sic
illi cōuersi sunt. Nec in hystoria tripartita
Quarta causa institutionis hic assignari p̄t
Dñs em̄ a vinculis p̄p̄ miraculose absol
uit. et eidem ligandi et absoluendi potesta
tem dedit. Nos autē a vinculis peccatorū ob
ligati tenemur: et absolui indigemus. Igi
tur et ipm in solennitate. que d̄r ad vincula
honoramus: sicut ip⁹ a vinculis absolui
p̄m̄eruit. et sicut absoluendi a dño potesta
tem accepit: sic et ip⁹ a peccatorū vinculis
nos absoluat. Hanc olimaz institutionis
cām nonnullam extēnse fecit quis p̄pen

tere potest: si videat qd absolutionem a vin
culis in aplm factam epistola cōmemorat
absoluendi potestatem sibi p̄cessam euāge
lista recitat. absolutionem nobis ab ipō fa
ciendaz hodierna orō postulat. Quā aut per
claves quas accepit in tēdū enā damnā
tos absoluit in quodā miraculo qd legit i
libro miraculorū beate v̄ginis satis claret.
Apud eoloniā v̄tē in monasterio sanc
ti petri erat quidā monachus leuis: lubri
cus et lasciuus. Die dñi subita morte suūz
p̄uentus: demones ipm accusabāt. et que
liber genera p̄torū cōtra ipm clamabāt. U
num dicebat. Ego sum cupiditas tua. qua
tā frequenter d̄ dei p̄cepta cōcupisti. Ali
ud dicebat. Ego sum vana gl̄ia q̄ te apud
hoies iactāter exaltasti. Aliud autē. Ego sū
mendaciū in q̄ mendando peccasti. Et ce
tera s̄nt. Cōtra quedā bona opa q̄ fecerat
excusabāt eū: dicentia. Ego sum obediē
tia quā senioribz sp̄ualibz exhibuisti. Ego
sum p̄salmoz cātis q̄s frequenter deo cecini
sti. Sc̄us autē petrus et erat monachus p
ipō d̄p̄catus deū adiit. Cui erit dñs. Nun
quid nō p̄bera inspirete dixit. Dñe quis
habitabit in tabernaculo tuo: aut q̄s requie
scet in mōte sc̄o tuo: et ingrediet sine ma
cula et opat iusticiā. et loquit veritatem
Quō p̄t hic saluus esse cū nō sine macu
la sit ingressus: nec sit iusticiā opatus. Ro
gante autē p̄ eo petro cur v̄ginē matre dei
hāc dñs sententiā p̄m̄erit ad corp⁹ redi
z et ibi p̄m̄az ageret. Tūc cōf̄s s̄m̄ pet⁹ cla
ui quā manū tebat dyabolū tenuit et i fugā cō
uertit. Hāc hō i manū cuiusdā q̄ in p̄dicto
moasterio moachus fuerat tradidit: et ad
corp⁹ ipaz reducezet: p̄cepit. Qui ab eo p
mercede reductionis pop̄scit: et singul die
bus p̄ ea psalmū miserere mei deul dicez
et v̄ sepulchrā ei⁹ sepe scopis m̄idaz. Ip⁹
qz de morte rediens q̄ sibi p̄gerat oibus
enarravit. De sancto steph̄o papa
Steph̄a papa cū mltis genliū v̄bo
et ere⁹ p̄m̄stz et mltā cor̄pa sc̄oz m̄m
sepelisset a valeriano et galieno anno dñi. cclx